

Manuel vidí, co je skryté

Vydali jsme se na cestu – já vážený lékař Lukáš, pastýř Manuel s černým beránkem Timem na ramenou, před námi běžela Mia a kolem nás pobíhal Áron. Hlavou se mi zase začaly honit otázky a já si dodal odvahu a jednu z nich vyslovil nahlas: „Proč mě Mia zavedla k tobě a ne do Nazareta?“ dodal jsem si odvahu a zeptal se Manuela.

„Možná tě to překvapí, ale já mám s Ježíšovým narozením více společného, než si myslíš. Pocházím totiž ze staré pastýřské rodiny a můj dědeček byl jedním z pastýřů, kteří se tenkrát malému Ježíši poklonili.“ řekl Manuel. Vzpomněl jsem si, že už jsem slyšel, že se Ježíš narodil v nějaké stáji, kde nocovala zvířata, ale nezdálo se mi to. Zachvátila mě netrpělivost.

„Vyprávěj přece, jak to tenkrát bylo.“ povzbuzoval jsem Manuela, ale on už neřekl ani slovo. Zastavil se a mlčel. Jako by nechtěl vyprávět něco, co bych stejně neuměl pochopit. „To se nedá tak snadno vyprávět. Je to totiž tak jednoduché, až je to složité!“ řekl Manuel a jeho tvář se zahalila tajemstvím. Chtěl jsem ho nějak přimět, aby vyprávěl dál, ale bylo to marné.

Tak jsme šli mlčky. Najednou, když už jsem s tím ani nepočítal, se Manuel zeptal: „Znáš Marii? Ježíšovu matku? Tehdy byla Marie mladé děvče. Žila v Nazaretě a nic se o ní nevědělo. Ano. Až do dne, kdy se její život rázem změnil. Navštívil ji Boží posel – anděl Gabriel – a řekl:

„Bud' zdráva, milostí zahrnutá, Pán s tebou.“ Ona se nad těmi slovy velmi zarazila a uvažovala, co ten pozdrav znamená. Anděl jí řekl: „Neboj se, Maria, vždyť jsi našla milost u Boha. Hle, počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš.“ Maria řekla andělovi: „Jak se to může stát, vždyť nežiji s mužem?“ Anděl jí odpověděl: „Sestoupí na tebe Duch svatý a moc Nejvyššího tě zastíní; proto i tvé dítě bude svaté a bude nazváno Syn Boží. Maria řekla: „Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova.“ Anděl pak od ní odešel.

(L 1,28–31.34–35.38)